

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.245/2015/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. június hó 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2015. év június hó 22. napján kelt 14.B.1145/2014/29. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlottal szemben 500.000.- (ötszázezer) forint vagyonekobzást is elrendel.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 13.580.- (tizenháromezer-ötszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fővárosi Törvényszék a 2013. december 9. napján kelt 8.B.106/2011/156. számú ítéletével a vádlottat az ellene az 1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása céljából. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.581/2013/9. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, indítványa az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2014. év június hó 12. napján kihirdetett 3.Bf.31/2014/15. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 2013. év december hó 9. napján kelt 8.B.106/2011/156. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A Be. 378. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a megismételt eljárásra iránymutatásul a következőket írta elő:

- Teljes terjedelmében meg kell ismételni a bizonyítást; ennek keretében bizonyítékként fel kell használni a titkos információgyűjtés anyagát.
- Valamennyi, releváns vallomást tévő tanút ki kell hallgatni, azokat is, akiket az elsőfokú bíróság kirekesztett a bizonyítás anyagából.
- Az előbbieik eredményeként beszerzett bizonyítékok egyenkénti és egymással összevetett értékelésével vonható következtetés, hogy a R nevű személy azonos-e vádlottal.

A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék a 2015. június 22. napján kelt 14.B.1145/2014/29. számú ítéletével vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdés és (3) bekezdés] miatt, mint többszörös visszaesőt 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 411.893.- forint bünyügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében, míg vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.786/2015/1. számú átiratában a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta, álláspontja szerint a védelmi fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével, a Be. 351. § (2) bekezdésben írt hibáktól és hiányosságoktól mentesen állapította meg. Mérlegelő tevékenységéről kellően számot adott, a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét a szükséges körben teljesítette.

A felmentésre irányuló fellebbezések a bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadják, ami azonban a tényálláshoz kötöttség folytán nem vezethet eredményre.

A megalapozott és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is törvényes.

Tévedett azonban a joghátrány alkalmazásakor, mert nem értékelte kellően a súlyosító körülményeket, míg az enyhítő körülményeknek túlzott jelentőséget tulajdonított. A büntetési célok eléréséhez lényegesen súlyosabb főbüntetés kiszabása szükséges. Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a szabadságvesztés büntetés tartamának súlyosítását, egyebekben a határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Álláspontja szerint a megismételt eljárásban hozott határozat megalapozatlan, mert a megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával, ezen túl az indokolási kötelezettségének sem tett eleget a bíróság. Nem volt törvényes a titkos-információgyűjtés és ezt ki kell zárni a bizonyítékok köréből, ezáltal minden további bizonyítékot - így például a hangszakértő véleményét is -, amely erre épült.

A tanúk elmondása alapján nem lehet arra következtetni, hogy a vádlott követte el a bűncselekményeket, mivel egyrészt nem volt egységes a vallomásuk és a tárgyaláson sem ismerték fel vádlottban azt a személyt, aki eladta a kábítószer. Aggály merült fel a tekintetben is, hogy a lefoglalt kábítószeres vonatkozásában milyen mennyiség köthető a vádlotthoz, hisz több tanú elmondta, hogy a H lakótelepen vásárolták a kábítószer.

A vádlott felszólalásában megismételte tagadásból álló védekezését, bizonyítási indítvánnyal élt és K ismételt tanúkénti kihallgatását kérte, mivel a lakásban szerinte lakott még egy - azóta elhunyt - személy, akinek a szerepe ezidáig nem nyert tisztázást.

A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat eredményeként az ítélet tábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint, az eljárási szabályokat betartva folytatta le. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a Fővárosi Ítélet tábla

mint másodfokú bíróság 3.Bf.31/2014/15.számú végzés indokainak figyelembevételével járt el, a határozatban előírt iránymutatást betartotta.

A Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, rendkívüli gondossággal tárta fel azokat a körülményeket, amelyeket az ügy megítélése szempontjából lényegesnek tartott, vizsgálta mindazokat a körülményeket, melyek a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából jelentősek voltak, ezen belül azokat is, amelyeket az ügy súlyának megítéléséhez, az esetlegesen alkalmazandó jogkövetkezmény meghatározásához nélkülözhetetlenek.

A megismételt eljárásban nem csak azon tanúk kihallgatását fogatosította, akiket már a nyomozás során vagy az előző bírósági eljárásban felkutattak, hanem K, a vádlott akkori élettársa megidézésére is sor került.

A tanúk kihallgatása előtt a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, azoktól a tanúktól, akiket korábban terheltként kihallgattak, a Be. 296. § (4) bekezdés szerinti hozzájáruló nyilatkozatukat is beszerezte.

E körben utal arra az ítélet tábla, hogy K ismételt kihallgatására irányuló bizonyítási indítvány nem foghatott helyt a Be. 353. § (1) bekezdésben írt feltételek hiányában, másrészt a tanút az elsőfokú bíróság részletesen, minden körülményre kiterjedően kihallgatta, további ismételt idézése az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna.

Az ítélet tábla alaptalannak találta a ki nem küszöbölhető megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezésre irányuló indítványt. Az ítélet - tényállás hiányosságában megmutatkozó - kisebb részbeni megalapozatlansága ugyan megállapítható, de ez az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt, így a Be. 376. § (1) bekezdés alapján történő hatályon kívül helyezés nem indokolt.

Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályai nem merült fel. Ennek során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés b.) pont II. fordulata alapján részben megalapozatlan, mert a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok és a tényállás hiányos. A megalapozatlanságot az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a.) pont értelmében az iratok tartalma alapján történt kiegészítéssel orvosolta.

A vádlott a Fővárosi Bíróság 9.Fk.256/1998/19. számú ítéletével - mely a Legfelsőbb Bíróság Bf.III.1360/1999/3. számú ítéletével emelkedett jogerőre - kiszabott 8 év f.k. börtönbüntetését 2000. március 01. napjától kezdte tölteni, feltételes szabadságra 2004. február 05. napjától bocsátották, a büntetés kitöltésének időpontja 2005. szeptember 11. napja (másodfokú bírósági iratok 4. sorszám alatti erkölcsi bizonyítvány).

A Ráckevei Városi Bíróság 1.B.637/2002/53. számú 2005. április 21. napján jogerős ítéletével kiszabott 2 év 6 hónap büntetés foganatbavételére 2009. december 03. napjától került sor, a kitöltés időpontja 2012. június 02. napja (elsőfokú iratok B.106/2011/33. szám alatti büntetés-végrehajtási értesítő).

A Székesfehérvári Törvényszék 6.B.384/2011/83. számú ítélete 2014. március 24. napján kelt és a Fővárosi Ítélet tábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.310/2014/34. számú határozatával 2015. június 16. napján emelkedett jogerőre (másodfokú bírósági iratok 4. sorszám alatti erkölcsi bizonyítvány).

A tényállást kiegészíti azzal az ítélet

- 3. oldal utolsó bekezdésében, hogy az extasy ára 400.- forint/darab, a speed ára 1.400.- forint/gramm volt (A vallomása nyomozati iratok 433. oldal)
- 4. oldal harmadik bekezdés után, hogy a vádlott által értékesített kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának kb. 168 %-a.

A fenti változtatással a tényállás a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az ítélet indokolása a Be. 258. § (3) bekezdés d.) pont alapján részletesen és iratszerűen tartalmazza a bizonyítékok számbavételét. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Be. 78. § (3) bekezdésében írtaknak megfelelően, egyenként és összességében értékelte is. A kábítószerrel kereskedést vádlott az eljárás során mindvégig tagadta. Az elsőfokú bíróság meggyőző érveléssel fejtette ki, hogy miért fogadta el A tanú nyomozás során tanúként tett terhelő vallomását és annak későbbi megváltoztatását miért vetette el. A elfogadott nyilatkozata összhangban állt az egyéb bizonyítékokkal, így a híváslista adataival is. A lefolytatott beszélgetés alapján egyértelműen beazonosíthatók voltak a korábban átadott kábítószeresek fajtája, adagja és ára, illetve az elfogáskor átadott kábítószer is pontosan olyan típusú és mennyiségű volt, amit telefonon előzetesen megbeszéltek.

A minden egyes alkalommal a 06-..... számon rendelte meg a kábítószer, mely a vádlott élettársának nevére volt. K - a vádlott tagadásával szemben - határozottan állította, hogy abban az időben élettársak voltak és a vádlott használta ezt a telefont. Az élettársi kapcsolt tényét megerősítették a szomszédok is, akik a nyomozás során fényképről is kiválasztották a terhelte és azonosították őt.

Azon túl, hogy A által hívott telefonszám egyértelműen köthető a vádlotthoz, a beszélgetések során többször is elhangzik a „R” keresztnév, illetve a tanú elmondta azt is, hogy a dealerről annyit tud, hogy valami szabadságvesztés miatt bujkál. Az iratokból egyértelmű, hogy a vádlottat ebben a vádbeli időben már jogerősen elítélték, 2 év 6 hónap börtönbüntetést szabtak ki vele szemben, melynek letöltését csak 2009. évben kezdte meg. Mindezen tények nem véletlenszerű egybeesést mutatnak, hanem a bizonyítékok logikus, zárt láncolatát, amely alapján kétséget kizáróan bizonyított, hogy a bűncselekmény elkövetője a vádlott volt.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 23. oldalán részletesen ismertette az igazságügyi vegyészszakértői vélemény megállapításait a lefoglalt kábítószerrel illetően. Ezen adatok figyelembevételével a 2005. december 14. napján értékesített kábítószer - melynek mennyisége és hatóanyagtartalma a tényállásban az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében helyesen szerepel - hatóanyagtartalma a vádlottra legkedvezőbb értékekkel számolva a következő:

- az amfetamin esetében a jelentős mennyiség alsó határának	97,7 %-a
- az MDMA esetében a jelentős mennyiség alsó határának	3,675 %-a
- a THC esetében a jelentős mennyiség alsó határának	27,6 %-a
összesen a jelentős mennyiség alsó határának	128,975 %-a.

A 2005. év decemberben további három alkalommal a vádlott által értékesített, összesen 300 darab extasy és 100 gramm speed esetében a le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalmának meghatározása a Fővárosi Ítélet 1/2004. (VI. 16.) kollégiumi állásfoglalás iránymutatása szerint kiegészítendő. Az állásfoglalás rögzíti, hogy „A le nem foglalt kábítószeresek tekintetében nem a vegyész-szakértő jogosult és köteles állást foglalni a hatóanyag-tartalom tekintetében, hanem ezt a bíróságnak, a rendelkezésre álló vagy nem álló bizonyítékok alapján kell elbírálnia és határozatában elemzően mérlegelnie. ... Amennyiben az eljárás során nem foglaltak le kábítószer, a mennyiség és a hatóanyag-tartalom meghatározásánál általában a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet I-II. számú mellékletben foglalt legalacsonyabb hatóanyagtartalmakkal, becsléssel indokolt meghatározni, hogy a kábítószer hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határát, illetőleg a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta-e.”

A Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézetben és a regionális kábítószer-vizsgáló laboratóriumokban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyagtartalmának 1998. és 2005. közötti évenkénti mérési eredményei alapján jól látható, hogy az extasy esetében figyelembe vehető MDMA hatóanyag legkedvezőbb értéke: 20 mg/tabletta, míg a speed esetében az amfetamin legkedvezőbb értéke: 1 tömegszázalék.

A 300 darab extasy tabletta - darabonként 20 milligrammot figyelembe véve - 6 gramm MDMA bázist tartalmaz, mely a jelentős mennyiség alsó határának 30 %-a.

A 100 gramm speed por - 1 tömegszázalékot alapul véve - 1 gramm amfetamin bázist tartalmaz, mely a jelentős mennyiség alsó határának 10 %-a.

Így az értékesített, de le nem foglalt kábítószeresek tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak összesen **40 %-a**.

Ezeket az adatokat figyelembe véve a másodfokú bíróság a tényállást annyiban pontosította, hogy meghatározta, hogy az értékesített összes kábítószer tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak **kb. 168 %-a**.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A terjesztői típusú cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogszabály rendelkezéseinek és az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozatban, valamint a Bkv. 57. számú kollégiumi véleményben foglaltaknak.

Az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta az új Büntető törvénykönyv, a 2012. évi C. törvény 2013. július 01. napján történt hatálybalépésére tekintettel, hogy a vádlottra nézve az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályban lévő anyagi jogi szabályok alkalmazása eredményez kedvezőbb elbírálást. Az ítélet 23-24. oldalán foglaltakkal a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett, vádlott esetében az elbíráláskor hatályos jogszabály alkalmazása kedvezőbb elbírálást nem eredményez.

Az 1978. évi IV. törvény 83. § (1) bekezdés értelmében a büntetést az e törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

A büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel és a súlyuknak megfelelően értékelte.

A cselekmény tárgyi súlyának megítélésénél nem csupán a büntetési tételkeret az irányadó, hanem az érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma is, mely körülményt a büntetés mértékének meghatározásakor is érvényre kell juttatni. A vádlottnál a hatóanyag tartalom a súlyosabb megítélésű terjesztői típusú magatartás minősítését megalapozó jelentős mennyiség alsó határának mindösszesen 1,6-szorosa. Így megállapítható, hogy a megvalósított cselekmény - a gyakorlatban többször előforduló többbezerszeres mennyiségekhez képest - nem kirívóan társadalomra veszélyes. Ezért az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése nem vezethetett eredményre.

Ellenben a büntetés mértékének enyhítése sem volt indokolt. Ugyanis a vádlott alanyi társadalomra veszélyességének vizsgálata során nem maradhat figyelmen kívül, hogy többszörös visszaeső, büntetett előéletű, aki ellen a jelen eljárás tárgyát képező magatartás után is újabb büntetőeljárás indult, élet elleni bűncselekmény miatt ítélték el 8 év szabadságvesztés büntetésre.

Vele szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés szükséges, de elegendő is büntetési célok eléréséhez. A szabadságvesztés tartamának olyan mértékű súlyosítására vagy enyhítésére, mely az ítélet megváltoztatását indokolta volna, a másodfokú bíróság indokot nem látott, figyelemmel a Be. 371. § (2) bekezdésben megfogalmazott azon rendelkezésre is, hogy a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye.

Az elsőfokú bíróság - a jogszabályi feltételek fennállása ellenére - vagyonekobzást nem alkalmazott. Az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a.) pontja és az 1/2008. számú Büntető jogegységi határozat értelmében ugyanis vagyonekobzást kell elrendelni a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A vádlott esetében a kábítószer értékesítéséből származó bevétel a bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, mely vagyonekobzás alá esik. Az irányadó tényállás alapján az értékesítésből származó jövedelem a legkedvezőbb módon történő számítással 40.000.-+45.000.-+185.000.-+230.000.-, összesen 500.000.- forint. Erre az összegre a másodfokú bíróság a vádlottal szemben vagyonekobzást rendelt el.

Fenti indokokra figyelemmel az ítéletábra - a Be. 361. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 370. § alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 338. § (1) bekezdés alapján a vádlott viseli.

A Fővárosi Ítéletábra ítélete elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2016. év június hó 30. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.	. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 2015. év június hó 22. napján kelt 14.B.1145/2014/29. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 3.Bf.245/2015/5. számú végzésével 2016. év június hó 30. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. év június hó 30. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő